

FN.3120.2.202.2017

Nowa Dęba, dnia 27 kwietnia 2017 r.

Sp. z o.o.

ul. _____
39-442 Chmielów

Burmistrz Miasta i Gminy Nowa Dęba, działając na podstawie art. 14 j ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t. j. Dz. U z 2017 r. poz. 201 z późn. zm.) po rozpatrzeniu wniosku z dnia 22 lutego 2017 r. (data wpływu: 28.02.2017 r.)

Sp. z o.o. z siedzibą w Chmielowie, ul. _____, w zakresie stosowania przepisów art. 2 ust 1 w związku z art. 1a ust 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t. j. Dz. U z 2016 r., poz. 716 z późn. zm.), tj. sposobu opodatkowania trafostacji postanawia:

uznać stanowisko podatnika przedstawione we wniosku za **nieprawidłowe**.

Uzasadnienie

W dniu 28 lutego 2017 r. został złożony wniosek o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w indywidualnej sprawie dotyczącej podatku od nieruchomości, tj. czy trafostacja spełnia definicję budynku i tym samym podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości właściwym dla budynku według powierzchni użytkowej.

We wniosku został przedstawiony następujący stan faktyczny. Zdaniem spółki przedmiotowy obiekt stanowi budynek w rozumieniu przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, a w konsekwencji powinien być opodatkowany podatkiem od nieruchomości od swojej powierzchni użytkowej. Zgodnie z art. 1a ust. 1 powyższej ustawy przez pojęcie budynku należy rozumieć obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, który jest trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiada fundamenty i dach, zaś przez pojęcie budowli należy rozumieć obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem. Natomiast odnosząc się do pojęcia urządzenia budowlanego należy rozumieć urządzenia techniczne związane z obiektem budowlanym, zapewniające możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, jak przyłącza i urządzenia instalacyjne, w tym służące oczyszczaniu lub gromadzeniu ścieków, a także przejazdy, ogrodzenia, place postojowe i place pod śmietniki. Zdaniem wnioskodawcy nie budzi wątpliwości fakt, iż stacja poprzez swoją charakterystykę konstrukcyjną jest trwale związana z gruntem, posiada fundamenty, co powoduje, że nie ma możliwości odłączenia obiektu od gruntu bez wprowadzenia w nim zasadniczej zmiany w sensie technicznym. Na potwierdzenie swoich argumentów przywołuje wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 29 lipca 2010 r. sygn. akt II OSK 1233/09, który mówi, iż obiekt budowlany trwale związany z gruntem musi co do zasady posiadać prefabrykowany lub murowany fundament, albo odpowiednio przygotowane podłoże wymagające wykonania stosownych robót ziemnych. Należy przez to rozumieć mocne połączenie w takim stopniu, że odłączenie spowodowałoby zasadniczą zmianę w sensie technicznym. Wskazuje, iż trafostacja jest trwale wyodrębniona z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych w postaci ścian przywołując wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 kwietnia 2011 r. sygn. II FSK 2014/09 oraz posiada dach

przywołując wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 10 listopada 2010 r. sygn.. I SA/GI 758/10. W związku z powyżej przedstawioną argumentacją Spółka wnosi o potwierdzenie poprawności swojego stanowiska uznania trafostacji za budynek w rozumieniu przepisów o podatkach i opłatach lokalnych i opodatkowana według stawki przewidzianej dla budynków związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Po rozpatrzeniu wniosku Burmistrz Miasta i Gminy Nowa Dęba wyjaśnia, co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t. j. Dz. U z 2016, poz. 716 z późn. zm.) opodatkowaniu podlegają następujące nieruchomości lub objekty budowlane:

- 1) grunty;
- 2) budynki lub ich części;
- 3) budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Stosownie do treści art.1 a ust 1 pkt 1 za budynek uznaje się obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, który jest trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiada fundamenty i dach, zaś zgodnie z art. 1a ust. 1 pkt 2 za budowlę uznaje się obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem. Z uwagi na fakt, iż ustawa o podatkach i opłatach lokalnych nie definiuje bezpośrednio pojęcia budynku i budowli należy sięgnąć do przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (t.j. Dz. U z 2016 r., poz.290 z późn. zm.). Przez obiekt budowlany stosownie do art. 3 pkt 1 ustawy – prawo budowlane należy rozumieć budynek, budowlę bądź obiekt małej architektury, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych. Zgodnie z treścią art. 3 ust. 3 tejże ustawy budowla to każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: objekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe i urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową. Definicja ta zawiera niezamknięty wykaz przykładowych budowli, wśród których zostały wymienione instalacje przemysłowe i urządzenia techniczne. W myśl Art. 3 pkt 9 ustawy Prawo budowlane przez urządzenie budowlane należy rozumieć urządzenia techniczne związane z obiektem budowlanym, zapewniające możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, jak przyłącza i urządzenia instalacyjne, w tym służące oczyszczaniu lub gromadzeniu ścieków, a także przejazdy, ogrodzenia, place postojowe i place pod śmietniki.

Sporny obiekt jest nowoczesną stacją transformatorową, która z zewnątrz przypomina budynek, posiada fundament, dach oraz jest wydzielona z przestrzeni przegrodami budowlanymi. Wewnątrz znajdują się specjalistyczne urządzenia techniczne zapewniające użytkowanie obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem. Zadanie takiej stacji transformatorowej w dużym uproszczeniu jest przetwarzanie i rozdział energii elektrycznej. Bez wątplenia stanowią one część sieci elektroenergetycznej. Dokonując kwalifikacji obiektu należy mieć na uwadze jego elementy funkcjonalne, czyli przeznaczenie, wyposażenie oraz sposób i możliwości wykorzystania tego obiektu jako całości. Wymieniona stacja transformatorowa stanowi element sieci elektroenergetycznej, w oderwaniu od sieci nie nadaje się do samodzielnego funkcjonowania.

Odnosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy ustawodawca wymienia budynek jako jeden z rodzajów obiektu budowlanego, zaś do budowli zalicza każdy obiekt budowlany. W tej sytuacji, gdy dany budynek faktycznie wykracza poza jego ustawowe określone elementy, wówczas przestaje być budynkiem w rozumieniu art. 1a ust 1 pkt 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Powyższe stanowisko prezentowane jest przez Naczelnego Sąd Administracyjny w wyrokach: z dnia 10 stycznia 2008 r. sygn. akt II FSK 1313/07; z dnia 2 lutego 2010 r. sygn. akt II FSK 1458/08. Analogiczne stanowisko potwierdzone zostało w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 9 października 2011 roku Sygn. Akt I SA/OI 579/11, który mówi, iż: „Wszystkie elementy z rozdzielni i stacji transformatorowej tworzą jedną funkcjonalną całość techniczno-użytkową w ramach sieci elektroenergetycznej, której zadaniem jest przesył i przekształcenie prądu. Część tych elementów została umieszczona w budynkach pełniących funkcję ochronną, pozostając nadal w trwałym fizycznym połączeniu z elementami sieci znajdujących się na zewnątrz budynków. To zaś, że w spornych obiektach budowlanych stacji transformatorowej znalazły się wszystkie elementy stanowiące pojęcie budynku, o którym mowa w art. 1 a ust. 1 pkt 1 tej ustawy (trwale związane z gruntem, przegrody budowlane, fundamenty i dach), nie oznacza, że obiekt jest budynkiem”.

Za uznaniem stacji transformatorowej za budowlę opowiedział się również Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 21 kwietnia 2015 r. sygn. akt VIII SA/Wa 1029/14. Obiekt mający cechy budynku może być opodatkowany jako budowla, jeżeli celem wykorzystania tego budynku jest umieszczenie w nim jako wypełniającego zasadniczą część przestrzeni budynku określonej całości sprzętu technicznego i urządzeń służących funkcjonowaniu budowli, którą są integralnie związane ze sobą, jak ma to miejsce w przypadku obiektu budowlanego stacji transformatorowej.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego uznaje się za nieprawidłowe. Reasumując, odnosząc się do powołanych wyroków sądów administracyjnych oraz przedstawionego przez stronę stanu faktycznego, stacja transformatorowa jest budowlą podlegającą opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości od jej wartości.

Niniejsza interpretacja udzielona została w oparciu o przepisy prawa podatkowego obowiązujące na dzień wydania interpretacji przez organ podatkowy i dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę.

Pouczenie:

Na pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego, po uprzednim wezwaniu na piśmie organu podatkowego do usunięcia naruszenia prawa w terminie 14 dni od dnia otrzymania niniejszej interpretacji, przysługuje stronie prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie, ul. Kraszewskiego 4a, 35-016 Rzeszów za pośrednictwem Burmistrza Miasta i Gminy Nowa Dęba, w terminie 30 dni od dnia otrzymania odpowiedzi na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzieli odpowiedzi na wezwanie, w terminie 60 dni od dnia wniesienia wezwania o usunięcie naruszenia prawa.

BURMISTRZ
mgr Wiesław Ordon

Otrzymują:

1 x. Sp. z o.o.
1 x Aa.